

مدیرعامل شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب: منتقدان دلسوز به صنعت نفت کمک کنند؛ اما در فضای غیرسیاسی

صبح به تهران رسید و قرار بود بعدازظهر در نشستی با وزیر نفت، گزارش عملکرد طرح نگهداشت و افزایش تولید نفت را ارائه دهد؛ طرحی که در مناطق نفتخیز جنوب با عنوان «طرح توسعه ۲۸ مخزن» شناخته میشود. علاوه بر اعلام پیشرفت کار این طرح، خواستم درباره برخی انتقادات مطرح شده نسبت به آن نیز توضیح دهد. مدیرعامل شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در پاسخ، در عین حال که معتقد بود اجرای این طرح بدون نقص نیست و باید نقدهای خیرخواهانه را شنید، برخی اظهارات را هم بهطور طبیعی برخاسته از شرایط فعلی کشور و تکاپویی برای رسیدن به نان و نوا در سال آخر دولت خواند و گفت: «نباید یک موضوع فنی و تخصصی که تمام تاییدیهها و مصوبات ارکان اجرایی و قانونگذاری و نظارتی کشور را گذرانده، به فضای عمومی و مجازی کشاند و در سطح جامعه التهاب ایجاد کرد؛ بهویژه در سطح استانی مانند خوزستان. این گناه نابخشودنی است.» مدیرعامل بزرگترین شرکت تولیدکننده نفت ایران درباره تولید نفت همزمان با شیوع کرونا توضیح داد و همینطور درباره چگونگی برگشت تولید پس از تحریمها، دیدگاهش را درباره تغییر ریل ملی حفاری هم گفت و از موافقتنامه‌ای خبر داد که نفتخیز به زودی با مپنا امضا میکند. گفتوگوی شانا با احمد محمدی را میخوانید:

آقای محمدی؛ از طرح توسعه ۲۸ مخزن و آخرین وضعیت پیشرفت اجرای ۶ بسته قراردادی و مناقصات باقیمانده آن بگویید.

طرح توسعه ۲۸ مخزن در قالب ۲۷ بسته کاری دنبال میشود که از این میان، قرارداد ۶ بسته اواخر سال ۹۷ امضا و عملیات اجرایی آن در

سال ۹۸ آغاز شد. برندگان مناقصات هفت بسته کاری دیگر در پایان سال ۹۸ مشخص شدند و به زودی قراردادهای این هفت بسته هم امضا می‌شود. هشت بسته کاری در حال طی فرایند مناقصات است که تکلیف چهار بسته به زودی مشخص خواهد شد. ۲ بسته کاری هم قرار است به صورت ترک تشریفات واگذار شود و الباقی نیز چهار بسته کاری است که هنوز فرایند مناقصه آن آغاز نشده است. امیدواریم در نیمه نخست امسال، تکلیف همه بسته‌های کاری طرح توسعه ۲۸ مخزن روشن شود.

چرا ترک تشریفات؟

اعلام کرده بودیم اگر پیمانکاری بتواند بخش قابل‌توجهی از هزینه اجرای هر بسته را خود تامین کند، شرکت ملی نفت ایران نسبت به گرفتن مجوزهای لازم برای واگذاری بسته قراردادی به آن پیمانکار بدون تشریفات اقدام خواهد کرد و در حال حاضر ۲ پیمانکار با آورده حداکثری، چنین شرایطی دارند.

کدام بسته‌ها؟

بسته اهواز ۲۳۵ به شرکت تنکو و پازنان هم به یک کنسرسیومی واگذار می‌شود.

مناقصاتی که قرار است طی روزهای آینده به امضای قرارداد برسد، باید همان مناقصاتی باشد که نیمه سال گذشته تعیین تکلیف شده بود. چرا دوباره به مناقصه رفتید؟

با توجه به اینکه چنین طرحی با این سبک و سیاق برای نخستین بار است در صنعت نفت اجرا می‌شود، از اول قرار بر این بود تعدادی از بسته‌ها به مرحله اجرا برسد و در عمل مشکلات احتمالی، مشخص و برطرف شود؛ ضمن اینکه شرایط اقتصادی کشور و تحریم‌ها هم بر این طرح اثر گذاشت به طوری‌که با کاهش ارزش ریال، تامین ۲۰ درصد منابع مالی هر بسته از سوی پیمانکاران که در نظام مالی طرح مدنظر بود بعضاً از توان آن‌ها خارج شد. بنابراین با توجه به اطلاعات به‌دست آمده از بسته‌های در حال اجرا، تصمیم گرفته شد برای آنکه مشکلات ۶ بسته اجرایی فعلی در بسته‌های قراردادی آتی تکرار نشود، اصلاحاتی انجام شود. به همین دلیل و با در نظر گرفتن جمیع جهات، نظام مالی طرح اصلاح و مناقصات تجدید شد.

برگردیم به همان ۶ بسته که حدود ۱۶ ماه از امضای قراردادهای آن می‌گذرد. می‌توان به طور متوسط، درصد پیشرفتی برای آنها ارائه داد؟

این بسته‌ها از نظر حجم کار و ارزش قرارداد بسیار متفاوتند؛ بسته‌ای داریم مثل "رامشیر" که کار در آن بسیار سنگین است و بسته‌ای هست مثل "کبود" که صرفاً پکیج حفاری است. از حیث ارزش قرارداد هم بین بسته‌ها بعضاً بیش از ۱۵۰ میلیون دلار اختلاف وجود دارد. به همین دلیل اعلام درصدی به عنوان میانگین پیشرفت، نمی‌تواند دقیق باشد. پیشرفت برخی از این بسته‌ها زیر ۲۰ درصد و برخی بالای ۳۰ درصد است. در حال حاضر ۸ دکل حفاری در این پروژه‌ها فعال است و تعداد ۳ حلقه چاه تکمیل شده. چند پروژه سطح‌الارضی فعال است و حدود ۱۱۰۰ نفر به واسطه اجرای این ۶ قرارداد مشغول به کار شده‌اند. به‌علاوه، این پروژه‌ها اغلب در مجاورت مناطق محرومی اجرا می‌شود که با توجه به الزام هزینه‌کرد چهار درصد از ارزش قرارداد در حوزه مسئولیت‌های اجتماعی، حتماً در کاهش محرومیت‌ها اثرگذار خواهند بود.

به عنوان کارفرما از این میزان پیشرفت رضایت دارید؟

باید بپذیریم شرایط کشور، شرایط ویژه‌ای است. تحریم، نوسانات ارز و ریال و سپس شیوع کرونا، همگی بر روند پیشرفت این طرح اثرگذار بوده‌اند؛ ضمن این‌که این شیوه کار برای صنعت نفت به‌عنوان کارفرما جدید است و ما نیازمند پرورش مدیرانی هستیم که در مدیریت مگا پروژه‌ها مهارت و تجربه کافی داشته باشند. همچنین نیازمند ارتقای توان مدیریتی پیمانکارانی هستیم که بتوانند پروژه‌های بزرگ نفتی داخل کشور و حتی کشورهای همسایه را مدیریت کنند. بوروکراسی‌های اداری هم که جای خود را دارند. اما دورنمای بدی نداریم و در حال هماهنگی‌هایی با ستاد شرکت ملی نفت ایران هستیم تا بتوانیم در بازه زمانی کوتاه‌تری، مناقصات پیش رو را به قرارداد برسانیم و روند اجرای بسته‌های جاری را هم تسریع کنیم. به ویژه در تلاشیم با تمهیداتی، فاصله زمانی میان امضای قرارداد تا آغاز عملیات اجرایی را کاهش دهیم تا پیمانکار هرچه زودتر اجرای پروژه را کلید بزند. در حال حاضر خوشبختانه انضباط کاری و مالی خوبی بر طرح حاکم است و من به آینده طرح خوشبینم.

فکر می‌کنید دلیل انتقادهایی که بعضاً در سطح مناطق نسبت به طرح توسعه ۲۸ مخزن مطرح می‌شود، چیست؟

مقاومت، جزء لاینفک هر تغییری است که می‌تواند ناشی از عوامل مختلفی باشد.

مثلاً چه عواملی؟

خب، خیلی‌ها به شیوه کاری قبل عادت داشتند و پذیرفتن روال کاری جدید برایشان سخت است. در گذشته برای اجرای هر بخش یک پروژه، قراردادهای متفاوت با پیمانکاران متعدد بسته می‌شد و با صدها پیمانکار طرف حساب بودیم در طرح توسعه ۲۸ مخزن، یک زنجیره کامل و دارای نتایج قابل اندازه‌گیری در هر بسته قرار داده شده و این پیمانکار اصلی است که با پیمانکاران دست دوم و دست سوم طرف حساب است. تعدد قراردادهای با فرض سلامت و شفافیت همه اجزای آن، خود عامل افزایش هزینه‌های یک پروژه است و سروکار داشتن با پیمانکاران متعدد، انرژی زیادی از کارفرما می‌گیرد؛ در حالی‌که مناطق الان می‌توانند به‌جای صرف وقت و انرژی بسیار برای هماهنگی با پیمانکاران متعدد، بیشتر روی هسته کار و وظیفه اصلی خود متمرکز باشند.

به هر حال برخی منتقدان مطرح کرده‌اند که دستاوردهای شیوه کاری مرسوم قبلی به مراتب بیشتر بوده و این تغییر رویکرد، منجر به کاهش بازدهی شده.

باید از کلی‌گویی و مبهم‌گویی فاصله بگیریم و روی اعداد و ارقام حرف بزنیم. مثلاً بگوییم یک پروژه ده میلیون دلاری در نظام کاری قبل با چه هزینه و چه مدت‌زمانی اجرایی می‌شده و بعد به‌طور مستدل مقایسه کنیم. بنابراین اینکه بدون آمار و ارقام بگوییم قبلاً بهتر کار می‌شده، قابل استناد نیست. ممکن است معدود افرادی هم باشند که از محل روال قبلی کار منتفع می‌شدند و حالا با سامان‌دهی و جمع‌آوری امور مخالف باشند و این طبیعی است. به منابع خبری زرد کاری ندارم. اما انتظار می‌رود خبرگزاری‌های رسمی و با سابقه کشور در درج اظهارنظرهای کارشناسانه، از صحت و سقم موضوع مطمئن شوند. متأسفانه معدود افرادی هم در شرایط فعلی، دنبال بهانه برای تسویه حساب‌های شخصی می‌گردند؛ آتش‌بیار معرکه شده‌اند و با تصور اینکه مجلس در حال تغییر است و دولت هم در سال آخر عمر کاری خود قرار دارد، می‌خواهند از تغییر ارکان اجرایی کشور استفاده کرده و خود را قهرمان جلوه دهند و به نان و نوایی برسند. این بازی‌ها خوب نیست. هم در محضر خدا خوب نیست، هم پیش مردم. مردم ما هوشیارند. نباید یک موضوع فنی و تخصصی که تمام تاییدیه‌ها و مصوبات ارکان اجرایی و قانون‌گذاری و نظارتی کشور را گذرانده، به فضای عمومی و مجازی کشاند و در سطح جامعه التهاب ایجاد کرد؛ به‌ویژه در سطح استانی مانند خوزستان. این گناه نابخشودنی است. البته که عقلای کشور و استان خوزستان چنین اجازه‌ای نداده‌اند و نمی‌دهند. این را

هم بگویم؛ عملکرد ما به هیچ عنوان بدون ایراد نیست؛ هر کار اجرایی ممکن است مشکلاتی داشته باشد. ما هر نقد منصفانه را به دیده منت می‌پذیریم و شفاف پاسخ می‌دهیم. اجرای این طرح در شرایط حاضر، راهکار مناسبی برای تقویت توان اجرا و مدیریت پروژه‌های نفتی است. حتی با اتکا به توان و دانش متخصصان و کارشناسان خود در مناطق نفتخیز جنوب، به صدور خدمات فنی و مهندسی فکر می‌کنیم و امیدواریم منتقدان دلسوز با نقدهای منصفانه به ما کمک کنند؛ اما در فضای غیرسیاسی.

در بحث مخازن مدنظر برای این طرح، در سطح مناطق با مخالفتی مواجه بوده‌اید؟

به هیچ عنوان. مخازن انتخاب شده، مخازنی هستند که مشخص است به دلیل شرایطی که دارند با انجام یک سری عملیات، تولید بهینه‌تری پیدا می‌کنند و در عین حال، نتیجه کار کفاف هزینه‌های صورت گرفته را می‌دهد.

درباره برندگان مناقصات چطور؟

بسته‌های این طرح با رعایت قانون برگزاری مناقصات کشور به پیمانکاران واجد شرایط واگذار می‌شود. بله؛ بعضی‌ها می‌گویند چرا فلان شرکت‌ها برنده این مناقصات شده‌اند. این دوستان اگر شرکت‌های بهتری در حوزه پروژه‌های بالادستی نفت سراغ دارند، معرفی کنند. اینها از مجاری قانونی کشور تاییدیه‌های لازم را گرفته‌اند. مگر ما چند شرکت در سطح کشور داریم که در این حوزه مجرب باشند و قوی عمل کنند؟ طبیعی است باید کار را با اتکا به ظرفیت‌های موجود پیش ببریم. در زمینه برگزاری مناقصات جا دارد بگویم همکاران من در مناطق نفتخیز جنوب در سالم‌ترین و حرفه‌ای‌ترین شکل ممکن، فرایندهای کاری را دنبال می‌کنند و اطمینان‌خاطر نسبت به سلامت مناقصات وجود دارد. با تلاش همکارانم در طرح توسعه ۲۸ مخزن، رکوردهای بی‌نظیری از نظر زمان برگزاری مناقصات ثبت شده که بی‌سابقه بوده است. قبلا در مناطق سابقه نداشته فرایند مناقصه یک پروژه در مقیاس بسیار کوچکتر تنها در چهار ماه جمع شود. درست است مدت زمان اجرا به دلایل مختلفی که اشاره کردم طولانی شده، اما مناقصات خوب پیش رفته‌اند.

تسریع در اجرای این طرح و تلاش برای نگهداشت و افزایش تولید نفت، با توجه به وضعیت فعلی کشور چقدر اولویت دارد؟

مهندس زنگنه بارها تاکید کرده‌اند یکی از اولویتهای اجرای این طرح، اشتغالزایی و ایجاد فضای کار برای پیمانکاران و سازندگان داخلی است. بنابراین در هر شرایطی، این طرح پیگیری خواهد شد. البته همانطور که شاهدید در شرایط فعلی بازار نفت، شرکت‌های بزرگ نفتی دنیا بسیاری از پروژه‌ها را تعطیل و حتی بخشی از نیروی انسانی را تعدیل کرده‌اند. صنعت نفت، صنعتی بین‌المللی است و همه از این شرایط بازار متاثر می‌شوند؛ صنعت نفت ایران که با سخت‌ترین نوع تحریم هم مواجه است. اما با تاکید شخص وزیر نفت و اتفاقا برای اینکه در شرایط تحریم، زمینه کار، اشتغال و تحرک از بین نرود، این طرح دنبال می‌شود. علاوه بر زمینه‌سازی برای کار و اشتغال، حجم قابل توجهی از تولید ما صرف خوراک پالایشگاه‌ها شده و گاز همراه نفت به‌عنوان خوراک پتروشیمی‌ها استفاده می‌شود؛ بنابراین نگهداشت تولید برای پاسخگویی به مصارف داخلی هم ضروری است.

به حفظ جریان کار و اشتغال اشاره کردید. با توجه به نقش شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب به عنوان کارفرمای عمده پروژه‌های شرکت ملی حفاری ایران، اعمال برخی تغییرات در روند کاری ملی حفاری را که اخیرا هم بحث‌هایی درباره‌اش مطرح شد، چگونه ارزیابی می‌کنید؟

شما اگر به‌طور مثال بخواهید منزلتان را جابه‌جا کنید، ممکن است یک ماه طول بکشد تا دوباره نظم و نظام قبل به زندگی‌تان برگردد؛ اما صرف این مدت زمان برای نظم‌دهی امور به این معنا نیست که نباید جابجایی صورت می‌گرفته است. ما در بحث ملی حفاری، صرفا می‌خواهیم از روش سنتی و به‌زعم من غیرحرفه‌ای، به سمت سطوح اولیه شیوه‌های حرفه‌ای حفاری حرکت کنیم و این تغییر ریل شاید کمی زمان‌بر باشد، اما نه به عدم پرداخت حقوق‌ها منجر شده نه تعدیل نیرو و بیکار شدن کارکنان را در پی دارد. در طرح ۲۸ مخزن کل پروسه و صفر تا صد کار (EPD) به یک مجموعه (مثل ملی حفاری) واگذار می‌شود نه اینکه صرفا دکل‌داری و حفاری کنند و در نتیجه گردش مالی و اشتغالزایی حاصل از آن بیشتر خواهد بود و ارزش افزوده طرح، به‌خصوص برای صنعت حفاری کشور بیشتر می‌شود. در حال حاضر شرکت ملی حفاری ایران در بسته کاری گچساران مناطق نفتخیز فعال است و با مجوز مدیریت برنامه‌ریزی تلفیقی شرکت ملی نفت ایران و تایید برنامه اصلاحی مناطق نفتخیز جنوب، حدود ۴۰ دکل ملی حفاری در مناطق به‌کارگیری شده و یا در حال به‌کارگیری است. همچنین با توجه به ظرفیتهای کاری تعریف شده در دیگر بسته‌های طرح توسعه ۲۸ مخزن، در سقف فعالیت‌ها با کمبود دکل هم مواجه می‌شویم.

گفتید ما با سخت‌ترین نوع تحریم‌ها مواجهیم. با توجه به تجربه تحریم‌های قبلی، برای کاهش تبعات ناشی از بستن چاه‌ها تدبیری صورت گرفته یا اقدام خاصی انجام شده؟ با فرض برداشته شدن تحریم‌ها، برای برگشت تولید به شرایط قبل با چه موانعی مواجهید؟

متدولوژی تحریم در این دوره بسیار پیچیده است. اگر فرض کنیم در تحریم قبلی، سطوح یک و دو صنایع و تجارت و دادوستد هدفگذاری شده بود، در تحریم کنونی تمام حوزه‌های مورد تحریم تا چندین سطح پایین‌تر نیز مشمول شده‌اند. در این دوره، متاسفانه برخی کشورها هم با تحریم علیه ایران همراهی کردند. اینکه گفته می‌شود «جنگ اقتصادی» است، شاید برخی سرسری از کنار این عبارت بگذرند، اما به معنای تمام و کمال درگیر جنگ اقتصادی هستیم. همکاران ما در شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های تابعه، مسئولیت بسیار سنگین و سختی بر عهده دارند. در مناطق نفتخیز جنوب هم با اتکا به تجارب تحریم قبلی و دانش و تجربه متخصصان و کارشناسان این مجموعه، تمام تمهیدات لازم اندیشیده شده و اگر روزی تحریم برداشته شود، بیش از ۷۰ درصد چاه‌های بسته شده در کمتر از یک ماه به تولید قبل برمی‌گردد و در کمتر از سه ماه، تمام تولید را به شرایط قبل از تحریم برمی‌گردانیم. البته که چنین فرایندی هزینه هم دارد؛ اما قابل انجام است.

تولید مناطق طی چند ماه اخیر به دلیل شیوع کرونا با وقفه‌ای روبه‌رو نشد؟

خوشبختانه نه. ما حتی در ابتدای سال، افزایش ۱۰ هزار بشکه‌ای ظرفیت تولید نسبت به پایان سال قبل داشتیم و این رقم کم‌سابقه است. به طور معمول، تعداد قابل توجهی از فرایندهای عملیاتی در ماه‌های پایانی سال نهایی می‌شوند و به نتیجه می‌رسند؛ درست در زمانی که کرونا در کشورمان شیوع پیدا کرد. اگر می‌خواستیم کارها را در اسفندماه متوقف کنیم، نه تنها افزایش توان تولید در کار نبود، بلکه تحقق تعهدات جاری هم با مشکل مواجه می‌شد. بنابراین با رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی، برنامه‌ریزی‌های دقیق، کار با حداقل نیروها، تغییر شیفت‌های کاری، اعمال مراقبت‌ها و با تلاش همه همکارانم در پنج شرکت بهره‌بردار و ستاد مناطق، به لطف خدا توانستیم افزایش توان تولید داشته باشیم و در عین حال کمترین آسیب متوجه سلامتی همکاران ارزشمند ما شد. همانطور که گفتم کرونا از جمله عواملی بود که بر بخش‌های دیگر مانند پروژه‌های نگهداشت و افزایش تولید هم اثر گذاشت و روند کار را کند کرد. کرونا به نظر

من مثل یک زلزله هشت ریشتری بود. زلزله هم قابل پیش‌بینی نیست و ناگهان همه زیرساخت‌ها را به هم می‌ریزد.

در مقابله با شیوع کرونا، برای کمک به مردم شهرها و مناطق مجاور تاسیسات چه کردید؟

در این زمینه هم اقدام‌های بسیاری انجام شد. ما ضمن تعیین فرمانده‌ای برای پیگیری تولید پایدار و ایمن، فرمانده شرایط اضطراری کرونا (ستاد کرونای مناطق) برای انجام اقدامات لازم در این شرایط و کمک به مردم مناطق مجاور تاسیسات نفت و گاز در نظر گرفتیم. توزیع بسته‌های بهداشتی و معیشتی در مناطق کمتر برخوردار و گندزدایی و ضدعفونی کردن معابر و اماکن عمومی در شهرها و روستاهای اطراف تاسیسات از جمله اقدام‌های انجام شده است. همچنین یکی از سالن‌های ورزشی شرکت با همکاری سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت و بسیج شهید تندگویان تجهیز شد و به عنوان نقاهتگاهی ۱۰۰ تخت‌خوابه در اختیار ستاد مقابله با کرونای استان خوزستان قرار گرفت. گذشته از مقابله با کرونا، به اذعان همه ناظران، مسئولان محلی و مردم، شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب و در مجموع شرکت‌های نفتی مستقر در خوزستان، در سیل سال گذشته نیز سنگ تمام گذاشتند. ما حتی بعضی ماشین‌آلات را از برخی پروژه‌ها ترخیص کردیم و در جریان کمکرسانی به سیل‌زدگان به‌کار گرفتیم. پس از سیل پارسال، راه‌های دسترسی یکی از روستاهای اطراف اهواز در منطقه الهایی (بامدر) به طور کامل از بین رفت که یک ماه پیش با گسیل امکانات و ماشین‌آلات در عرض سه هفته، جاده‌ها را به طور کامل تسطیح کردیم. شخص وزیر نفت هم همواره به ما تاکید دارند که در کمک به مردم به ویژه مردم شریف استان خوزستان از هیچ تلاشی دریغ نکنیم. ما این روند را در مقابله با کرونا هم دنبال کرده‌ایم.

به بقیه پروژه‌های مناطق هم اشاره‌ای داشته باشید. اجرای قرارداد پاریسی و پرنج در چه مرحله‌ای است؟ پرگس با کرج به کجا رسید؟

در اجرای قرارداد میدان‌های پاریسی و پرنج در حال اخذ مجوزها هستیم. همزمان با مدیریت مپنا مذاکراتی داشته‌ایم که پیش از تنفیذ قرارداد، موافقتنامه‌ای امضا کنیم تا بر مبنای آن، این شرکت یکسری کارهای مربوط به پشتیبانی تولید را آغاز کند. طبق مقررات قراردادهای بالادستی، چنین ظرفیتی وجود دارد. کنسرسیوم پرگس هم که به دلیل مشکلات ناشی از تحریم از اجرای پروژه بازماند، همچنان تمایل دارد توسعه کرج را اجرایی کند و منتظر گشایش است.

مناطق نفتخیز جنوب ۹ قرارداد مطالعه جامع مخازن با شرکت‌های مشاور داخلی امضا کرده. اجرای این قراردادها چطور پیش می‌رود؟

شرکت‌های طرف قرارداد در حال تهیه آم‌دی‌پی هستند و امیدواریم ارائه طرح‌های جامع توسعه، دورنمای بهتری درباره مخازن موضوع قرارداد به ما بدهد.

مطالعات مخازن همواره در نفت انجام می‌شده. چرا این قراردادها امضا شد؟

بله. اداره مطالعات مخازن در مناطق نفتخیز جنوب، زیرمجموعه اداره ارزیابی مخازن است و یکی از مسئولیت‌های مهم و مستمر آن، انجام مطالعات مخزن است و اتفاقاً دانش و تجربه بسیار گران‌قیمتی در این زمینه شکل گرفته، اما طرح مطالعات جامع مخازن که از سوی وزیر نفت مطرح شد ۲ هدف اصلی را دنبال می‌کند؛ یکی بهره‌مندی از نگاه‌های متفاوت و دانش‌های جدید و به دنبال آن، نتایج کامل‌تر و اقتصادی‌تر برای توسعه آتی مخازن و دیگری توانمندسازی شرکت‌های مشاور داخلی. باید از ظرفیت‌های بالقوه شرکت‌های مشاور در کشور استفاده کنیم تا هم به واسطه تعاملات صورت گرفته، طرح‌های به‌روزتری داشته باشیم و هم ظرفیت‌های کشور به‌کار گرفته شوند. پروژه‌های ازدیاد برداشت با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی داخلی هم با همین هدف دنبال می‌شود. ما در ۶ میدان موضوع قراردادهای کلان پژوهشی، پیشرفت‌های خوبی داشته‌ایم و امیدواریم این پروژه‌ها در فازهای بعدی به ارائه سناریوهای اقتصادی و بهینه برای مخازن منتهی شوند.

در حوزه بهسازی و نوسازی تاسیسات که به عنوان یکی از الزامات اصلی کار در مناطق نام برده می‌شود، امسال برنامه‌ای دارید؟

بله. خوشبختانه مطالعات مشاور این طرح با محوریت برنامه‌ریزی تلفیقی شرکت ملی نفت به مراحل خوبی رسیده است. اتفاقاً یکی از مواردی که معاون امور تولید شرکت ملی نفت ایران در بازدید اخیر از مناطق پیگیری کردند، همین طرح بود. در مناطق نفتخیز جنوب ۴۱ مجتمع صنعتی بزرگ داریم که این مجتمع‌ها حدود ۸۰ واحد بهره‌برداری و نمکزدایی را شامل می‌شوند و از بین آنها، فعلاً حدود ۱۰ اولویت اصلی شناسایی شده که در اولویت نخست، کار بازسازی و نوسازی مجتمع صنعتی شماره ۱ اهواز به صورت پایلوت به‌زودی آغاز می‌شود.

سوال آخرم درباره مقابله با سرقت نفت خام و فراورده‌ها در سطح مناطق است که اخیراً هم به آسیب‌دیدگی یکی از کارکنان حراست

آغا جاری منجر شد. برای کاهش مواجهه با سرقتها نمیتوان کاری اساسی کرد؟

ما در مناطق نفتخیز جنوب ۳۰ هزار کیلومتر انواع خط لوله داریم که در گستره‌ای به وسعت حدود ۴۴۰ هزار کیلومتر مربع قرار گرفته‌اند و در این‌گستره، بزرگترین شبکه خط لوله کشور و شاهراه انتقال نفت خشکی به سمت مبادی مصرف را مدیریت می‌کنیم. متأسفانه سالیان سال است که سارقان با روش‌هایی، نسبت به انشعاب‌گیری از خطوط لوله اقدام می‌کنند و ما هم همواره مقابله کرده‌ایم. البته در یکی دو سال اخیر در این زمینه، نظم بهتری حاکم شده و در بسیاری نقاط عرصه را بر آنان تنگ کرده‌ایم. حراست مناطق نفتخیز حدود ۷۰ انشعاب را روی خطوط لوله اصلی کشف کرده و بسیاری از این سارقان شناسایی و دستگیر شده‌اند که بعضاً به صورت شبکه‌ای کار می‌کرده‌اند و میلیاردها تومان نفع می‌برده‌اند. اما این روندی است که مقابله با آن در سطح کلان، صرفاً با امکانات و توان مناطق نفتخیز ممکن نیست.

ها نیه موحد